

X Ferma Model Perie i

- agricultură ialomițeană cu valențe europene -

Este grea „misie” să mărturiseți despre „plugarii de seamă” ai sării, deoarece trebuie să subimperiul gândului că s-ar putea să vădă și o impietate trunchind, eliminând, adaptând etc., între coperele unei lucrări, documente, fapte, izbânci și suferințe ce au marcat destinele unor oameni și locuri de mare reprezentativitate pentru agricultura Ialomiței și a României.

P.S. Aurelian Roștea în anul 1875 un adevărat frumos putin de tragedie: „Agricultura a fost și este până astăzi considerată ca ocupa iunea cea mai proprie nu numai pentru prosperitatea materială, dar și pentru păstrarea și înrăirea spiritului de familie și a bunelor moravuri.

Noi, români, în particular, datorăm agriculturii, pe lângă existența noastră politică și socială, păstrarea naționalității noastre, adăpostirilor și deprinderilor pe care se întemeiază latinitatea nației noastre".

Deși ocupătră tradițional, evoluția agriculturii trebuie să fie în contextul complexelor realități economice ale fiecărei etape istorice, procesul de modernizare fiind lent, dar sesizabil. Reformele agrare de la mijlocul secolului XIX-lea și din secolul XX-lea au transformat România, în urma redistribuirii masive a moșilor, dintr-o ară dominată de mari latifundii, într-un stat cu economie agrară preponderent rurală, dar au deschis calea pentru trandlerii și consolidările capitaliste în agricultură. Transformările cantitative din agricultură li s-au adăugat și schimbările calitative, corepunzând toare sistemului juridic al proprietății.

Apar specialității agricole, mulțumite și introduc procedee tehnice noi, organizează ferme model, utilizează sisteme moderne de control și administrare, se dotă cu utilaje agricole moderne, valorifică industrial produsele agricole sau le orientează spre piața internă și externă. Apare și acea legendă cu „România, grănarul European”, vizion hiperbolizant a mandriei naționale, care în realitatea istorică avea numai parțial acoperire și era folosit ca pretext pentru meninerea marilor latifundii!

Asemenea evoluție este caracteristică și pentru agricultura ialomițeană. Județul a avut din totdeauna o poziție privilegiată din punct de vedere al resurselor agricole, potențialul de fertilitate al solului fiind ridicat pe nemănaș, în timpul primului război mondial, și expedieze din București spre Germania cîteva sute de trenuri cu pământ din categoria cernoziom!

The Model Farm Perieti

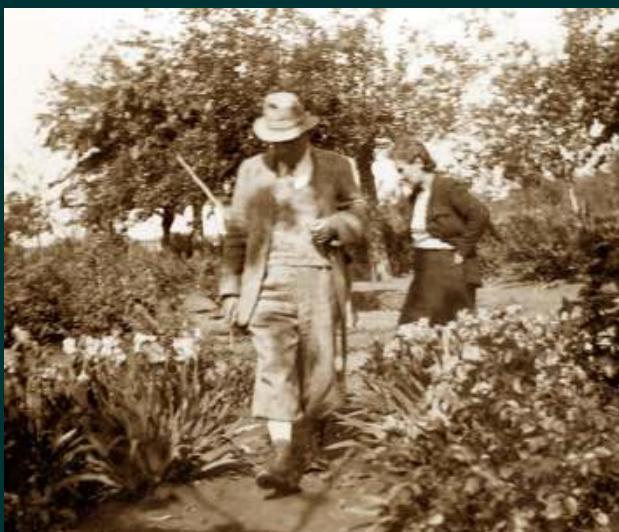
- the Ialomita agriculture with European valences -

It is a complicated task to attest to the "great plough-mans" of the country. You're haunted by the fear that you might do an injustice by omitting from consideration, eliminating, adapting, and so on, inside the covers of a book the documents, the deeds, the victories and the sufferings that marked the destinies of people and places very representative for the agriculture of Ialomi a and Romania.

P.S. Aurelian was saying in 1875, a truth that no one can deny: *"Agriculture was and it is until nowadays considered as the most appropriate occupation not only for material prosperity but also for keeping and holding the family spirit and the good manners. Us, the Romanians in particular, we owe to*

agriculture not only our political and social existence but also the maintaining of our nationality, our customs and traditions on which the Latinity of our nation is based."

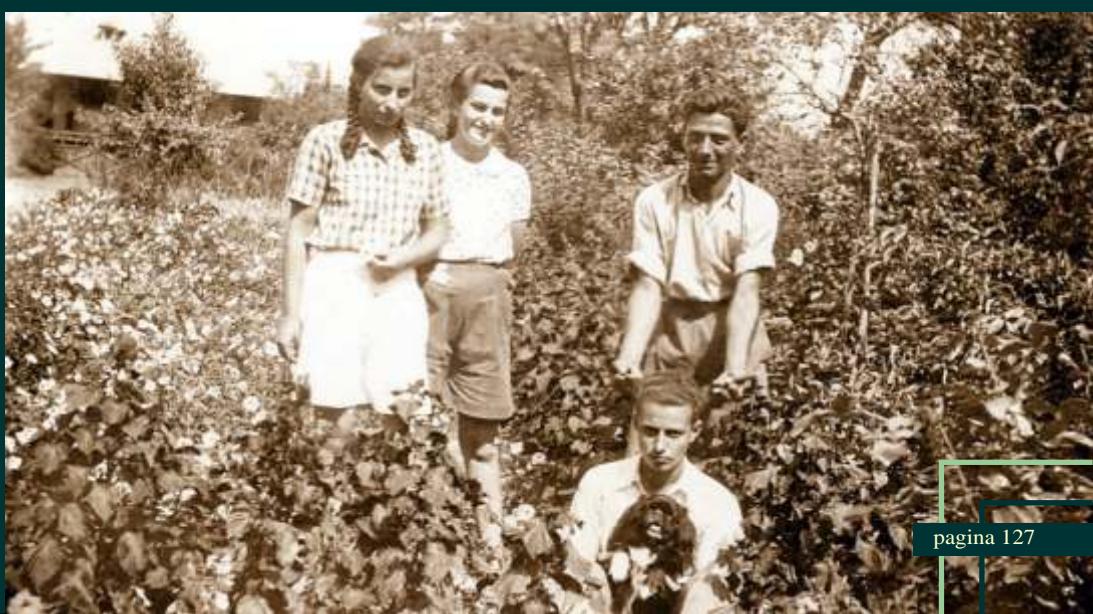
Although it is a traditional occupation, the evolution of agriculture must be understood in the context of the complex economical realities of each historical period, the modernization process being slow, but visible. The agrarian reforms made in the middle of XIX century and in the XX century, which redistributed most of the estates, have transformed Romania, from a country dominated by latifundia into a state with an agrarian economy based on small farms, but also made possible and consolidated the apparition of capitalist relationships in the agriculture.

The quantitative transformations led to qualitative modifications in the agriculture, according to the juridical system of propriety. New specialists appear, lots of the landowners introduce new techniques, organize model farms, buy modern equipment, capitalize the agricultural products by industrial means, or orient them to the internal or external market. That is the period of time when appears the legend about Romania, the Granary of Europe. The hyperbolic vision of the national vanity,

which is only partially true according to the historical facts, and which was used as a pretext to maintain the latifundia!

Such an evolution is characteristic for the agriculture of Ialomi a as well. The region always had a privileged positions when it came to agricultural resources, the potential fertility of the soil making the Germans send, during the first world war, several hundred trains loaded with fertile Romanian soil (chernozem)!

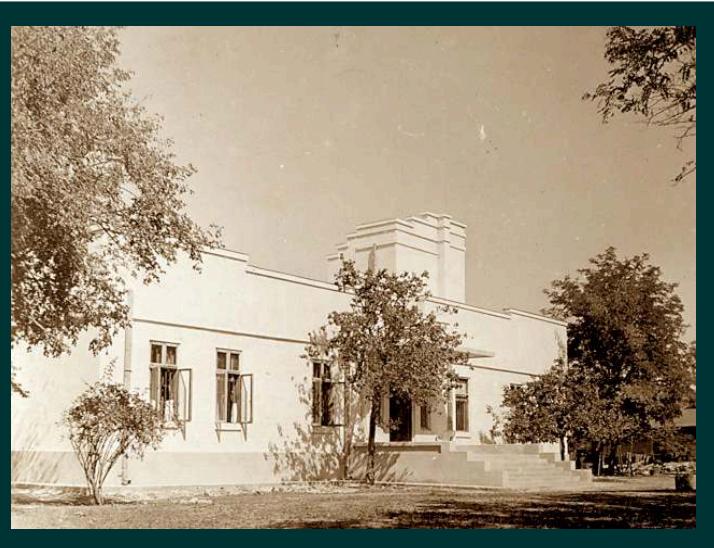
Dar agricultura tradițională avea limitele ei și, pe fondul mutațiilor substanțiale în sfera proprietății, producției și exportului de la sfârșitul sec. al XIX-lea și din sec. al XX-lea, ea se va moderniza și integra în circuitul european al domeniului. Exploatările agricole mari de înute și/sau administrate de adăvara i truditori pentru temeliile viitorului agriculturii din Ialomița, personalitate remarcabile ale tărînării agricole românești, precum : **Dumitru N. Seceleanu** (1857-1932), **Aurelian P. Pan** (1880-1951), **Aureliu Ioan Popescu** (1898-1967), **Nicolae D. Corneanu** (1899-1977) sau familii de mari agricultori (**Urdărianu, Stoianovici, Ion Poenaru Bordea** și alii) au adus și implementat metode agricole competitive din rîile europene, dar au și propus Europei modele proprii de cultivare a pământului.

Dumitru N. Seceleanu s-a stabilit în județul Ialomița după anul 1888 și a luat în arend mai multe moșuni ale statului de la Iazu, Slobozia, București, Cârlați. Adevărat pionier al introducerii noilor tehnologii în agricultură, a experimentat sisteme de irrigație, a introdus noi soiuri de grâne, a extins plantații de pomi fructiferi și rasele de animale apusene etc. Ferma sa de la Mărculești (acum în județul Cârlați) a devenit model pentru agricultura din întreg Vechiul Regat. Dumitru Seceleanu s-a implicat în punerea în valoare a apelor de la Amara. La începutul secolului al XX-lea, frații Seceleanu aveau moșuni la Mărculești, cu peste 5 000 ha de teren agricol, înlăturând pădurile, terenurile în arend la Slobozia, Lehliu, Rosești, etc., oierie, crescatorie de vite și de cai, precum și uzina electrică de la Slobozia. Pentru deosebitele sale realizări în domeniul agrar, Dumitru N. Seceleanu a obținut diplome și medalii la expoziții internaționale. S-a implicat în înființarea Uniunii Sindicatelor Agricole din România, în organizarea și funcționarea unei colonii de agricultură la Mărculești. A fost senator conservator și apropiat al liderului Al. Marghiloman. Reforma agrară din anul 1921 i-a afectat vasta proprietate funciară.

Aurelian P. Pan a fost proprietar al moșuni Frătășidi, județul Ialomița, președintele Academiei de Agricultură și ministru al Agriculturii și Domeniilor între 1942-1943. Victimă a aberantelor procese staliniste de după anul 1944, Aurelian P. Pan a fost condamnat la 10 ani de închisoare, pentru "introducerea și încurajarea cultivării unei plante necunoscute și inutile rîi noastre: soia". A murit în pușcăria Gherla, la 4 mai 1951, iar ultima sa dorință a fost să fie incinerat, iar cenua să fie amestecată în pământul Bărăganului și pe acel loc să se semene grâu!

Nicolae D. Corneanu (1899-1977) a fost profesor universitar, doctor în științe agricole, deputat, președintele Societății Inginerilor Agronomi din România, ministru al Agriculturii și Domeniilor, membru de onoare al Academiei de Științe Agricole și Silvice. În județul Ialomița avea moșuni la Ghimpău. Este de reținut că, după 1 februarie 1939, în calitate de ministru al Agriculturii, deținea statul în conducerea acestuia, a dat o nouă organizare ministerului. Luptând pentru diminuarea burocratismului a desființat o serie de funcții și oficii total neeconomicoase, a luptat pentru drepturile săracilor, a organizat „Concursul național al grâului și porumbului”, a efectuat o lege pentru apărarea agriculturii și a înființat o serie de experimente care au dat rezultate foarte bune, în baza cărora răni au putut aplica asolamente naționale în agricultură.

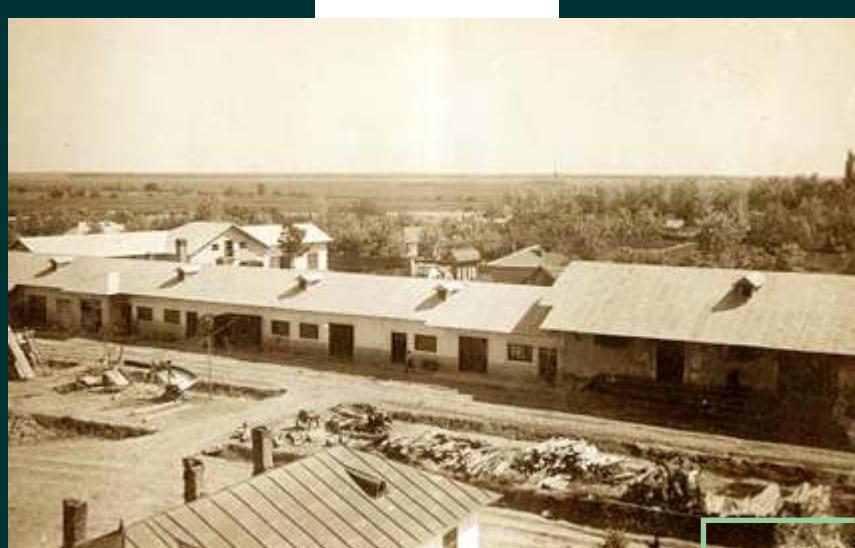

 Dumitru N. Seceleanu has settled into the Ialomi a region and, after the year of 1888 became lease-holder of several governmental estates from Iazu, Slobozia, Bucu, Frilesti, Mrculesti, Cilra i. A true pioneer of introducing new technologies in agriculture, he experimented with systems of irrigation, introduced new species of grains, and new races of western farm animals, extended meadows, etc. His farm from Mrculesti (situated now in the region of Cilra i) has become a model for the agriculture in the whole Old Kingdom. Dumitru Seceleanu was involved in the capitalization of the waters from Amara. At the beginning of XX century, the Seceleanu brothers had an estate at Mrculesti, which contained over 5000 Ha cultivable land, cattle run, and forest. On the lands they were leaseholders in Slobozia, Lehliu, Rose i etc., they had a place to raise sheep, cows and horses, and also the electrical plant from Slobozia. Dumitru N. Seceleanu was awarded medals and diplomas for his special accomplishments in agriculture at international expositions. He was involved in the founding of The Romanian Trade Union of Agriculture, in the organization and operation of an agriculture school at Mrculesti. He was senator of conservator party and a close friend of its leader, Al. Marghiloman. The agrarian reform from the year 1921 affected his large estate.

Aurelian P. Pan was the owner of the Frilesti Sudi i estate, from the region of Ialomi a, and also the president of The Agriculture Academy and ministry of Agriculture and Domains between the years of 1942 and 1943. A martyr of the aberrant Stalinist case trials, was condemned at 10 years of prison for „bringing in and encouraging the growing of an unknown and useless plant in our country: soy”. He died on 4 May 1951, in the prison of Gherla, and his last wish was to be cremated, and his ashes to be mixed up with the soil of Bragan, in an area where wheat would be planted!

Nicolae D. Corneanu (1899-1977) was a university teacher, with a PhD in agriculture, deputy, president of the Society of Agrarian Engineers from Romania, ministry of Agriculture and Domains, honorary member of the Academy of Agriculture and Sylviculture. His estate in Ialomi a was at Ghimpa i. It is remarkable the fact that, after 1 February 1939, as ministry of agriculture, although he kept that position only for a short while, he managed to change its organization. In the fight to eliminate bureaucracy he abolished a batch of functions and offices that weren't economically efficient, fought for the rights of the peasants, organized the „National Contest of Wheat and Corn,” created a law to protect agriculture and started up experimental communities which have reached very good results, and based on which the peasants were able to apply rational crop rotation in agriculture.

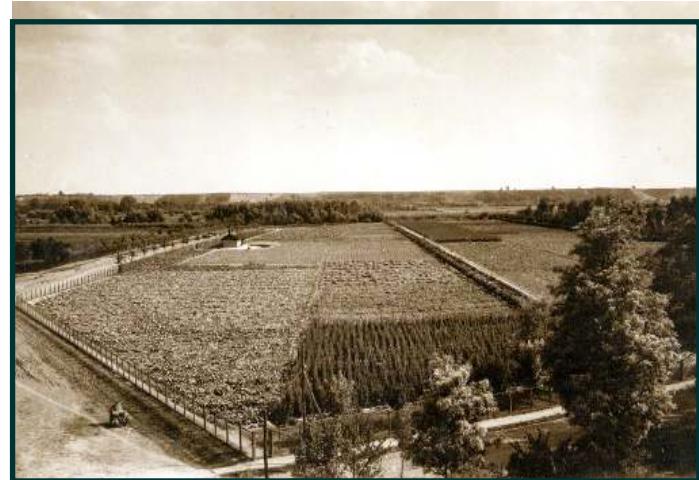
But traditional agriculture had its own limitations, and on the background of the substantial changes in the domain of propriety, production and export from the end of XIX century and XX century it will become modern, and integrated into the European circuit. The big farms owned or administrated by the people that really toiled to put the basis for the future of agriculture in Ialomi a, like : **Dumitru N. Seceleanu** (1857-1932), **Aurelian P. Pan** (1880-1951), **Aureliu Ioan Popescu** (1898-1967), **Nicolae D. Corneanu** (1899-1977) or families of great agriculturists (**Urdrianu, Stoianovici, Ion Poenaru Bordea** and others) have brought and implemented competitive agrarian methods, originated in European countries, but also suggested, to Europe, theirs own ways of cultivating the earth.

Aureliu Ioan Popescu, „*suflet iubitor al câmpului i al c r ilor*”, cum îi scria Adrian Maniu într-o dedica ie pe volumul „*Versuri*”, din anul 1938, i-a legat numele de Ferma de la Perie i, care putea servi „*drept model chiar peste grani ele rii noastre*”, f când performan , într-un domeniu, cel al agriculturii, cu care nu se fac pariuri, ci te oblig la sinceritate, decen i profesionalism.

S-a n scut în anul 1898, într-o familie modest de func ionari, dar a avut mereu dorin a i cutezan a de a se împlini profesional. A fost, în perioada 1918 – 1923, bursier la **London School of Economics and Political Sciences**, colaborând la „The Nation”, „The New Statesman”, „The Manchester Guardian”, „Idee European ”, „Independen a economic ” (al c rei redactor va fi între 1923 i 1926). Familia Rockefeller îi ofer o burs la **Columbia University** din New York, iar virtu ile i excelenta preg tire profesional i-au adus m gulitoarea caracterizare de „gentleman” din partea profesorilor. Ascensiunea lui pân în anul 1935 a fost fulminant , iar lumea l-a r spl tit cu recunoa teri i onoruri: *Crucea Comemorativ a R zboiului (1922), R splata Muncii pentru Înv mânt, cls. I (1930), Ordinul Steaua României, grad ofi er (1930), Meritul Comercial i Industrial, cls.I (1933), Ordinul Coroanei României, grad de comandor (1933), Ordinul Legiunii de Onoare, grad de ofi er (1931, Fran a).* Ca ată at comercial pe lâng Lega ia român din Paris a determinat încheierea unei noi conven ii comerciale cu Fran a, care a dus la înzecirea valorii tranzac iilor bilaterale (de la 400 de milioane la patru miliarde lei). A fost profesor la **Institut des Hautes Etudes Agraires din Paris**, era recunoscut de comunitatea tii nific interna ional , avea posibilit i tentante de lucru în institu ii reputate. Cu toate acestea, **tân rul economist se întoarce acas i ajunge, la doar 35 de ani, secretar general în Ministerul Industriei i Comer ului.** F cea parte dintr-o pleiad de str luci i economi ti români, colii în Occident, avându-i colegi de genera ie pe Victor Sl vescu, Virgil Madgearu, Victor B dulescu, oameni care i-au dat m sura valorii în controversatul i totu i atât de bogatul în inf ptuiri economice deceniul al patrulea al secolului XX.

Aureliu Popescu era un om cult i informat, care vizitase locuri de referin în civiliza ia lumii, tia s asculte muzica lui Mozart i Beethoven, citea i traducea lucr ri de economie, istorie, arte. Nu putea tr i f r apropierea artelor i ne ti i îi avea ca prieteni pe Nicolae Titulescu sau Antoine Bibescu.

Dup un divor , în anul 1934, Aureliu Popescu se c s tore te cu **Lelia URD RIANU**, artist plastic, descendant , pe linie patern , din vechea familie boiereasc a Urd rianilor i, pe linie matern , dintr-o familie de origine francez .

Din aceast clip , lui Aureliu Popescu i se va schimba nu numai starea civil , ci i destinul profesional! P r se te lumea oficial i vine la mo ia Perie i din Ialomi a, r mas Leliei Urd rianu de la primul so , dr. Ion Stoianovici, decedat în anul 1926. La rândul s u acesta o dobândise de la un unchi, Ion Poenaru-Bordea, mare proprietar agrar pân la primul r zboi mondial.

Va fi fost atrac ia, uneori de neîn eles dar irezistibil a B r ganului, ori sentimental c poate aplica nestingherit în practic toate cuno tin ele în uite în colile din str in tate ori în c l toriile de studiu din Fran a, Olanda, Anglia, Danemarca, Germania, Ungaria, Bulgaria? Oricum, Aureliu Popescu, muncind „de i-au ie it ochii din cap”, cum singur m rturise te, avea s dialogheze profitabil cu p mântul i acesta, sim indu-i dragostea i priceperea, i s-a supus bucuros i darnic.

 Aureliu Ioan Popescu, „*a soul that loves the field and the books*”, as Adrian Maniu wrote in a dedication on the volume „*Lyrics*,” published in 1938, will always be remembered as linked to the farm of Perie i, which could serve „*as model even beyond the borders of our country*”, for reaching performances, in the domain of agriculture, where no one can gamble, but rather everyone is obliged to honesty, decency and professionalism.

He was born in 1898, in a modest clerk family, but he has always had the wish and audacity to carry out his professional dreams. He had a scholarship between 1918-1923 at **London School of Economics and Political Sciences**, and wrote for "The Nation", "The New Statesman", "The Manchester Guardian", "The European Idea", "The Economical Independence", (whose editor he'd later become between 1923 and 1926). The Rockefeller's offered him a scholarship at **Columbia University**, in New York, and his virtues and his exquisite professional qualification brought him the complimentary characterization of "gentleman" from his teachers. His tenure until the year 1935 was explosive with ideas, and he was awarded acknowledgments and honors: The Commemorative Cross of War (1922), Repay of Work for Studying, first class (1930), The Medal Star of Romania, for officers (1930), The Commercial and Industrial Medal, first class (1933), The Medal of the Romanian Crown, Commodore rank (1933), The medal of Legion of Honor, officer rank (1931, France). As Commercial Attaché to the Romanian legate in Paris, he negotiated a new commercial convention with France, which led to a ten-fold increase in the value of the bilateral transactions (from 400 millions to 4 millions lei).

He was a teacher at **Institut des Hautes Etudes Agraires in Paris** and he was well known by the international scientific community. He had tempting offers to work in well known institutions, however the young economist elected to return home, and became, at the early age of 35 years, general Secretary in the **Minister of Industry and Commerce**. He was part of a group of outstanding Romanian economists with occidental studies, from the same generation as Victor Sl vescu, Virgil Madgearu, Victor B dulescu, people who have proved their value in the controversial but prolific economic achievements of the 1940s.

Aureliu Popescu was a cultivated and informed man that had visited places essential for the civilization of the world, knew how to listen to Mozart and Beethoven, read and translated works of economy, art, history. He could not stand being away from peasant's arts and he had friends as Nicolae Titulescu and Antoine Bibescu.

After a divorce in 1934, Aureliu Popescu married the plastic artist **Lelia UDR RIANU**. Her ancestors on his father's side were the ancient family of the Urd rienis, and on his mother's, a French origins family.

From that moment on, Aureliu Popescu not only changed his marital status but also his professional destiny! He quit the world of officialdom and comes to the Perie i estate, from Ialomi a, which was inherited by Leliei Urd rianu from his first husband, Md. Ion Stoianovici, deceased in 1926. On his turn, he had inherited it from an uncle, Ion Poenaru-Bordea, big agrarian owner before the First World War.

Maybe this could be explained by the impossible to understand but irresistible attraction of B r gan, or maybe by the feeling that he could finally apply everything he learned in the foreign schools or in the study trips from France, Holland, Anglia, Denmark, Germany, Hungary, Bulgaria? Whichever was the reason, Aureliu Popescu, by working „like a slave”, according to his own words, would manage to have a profitable dialog with the land, which submitted to his love and knowledge with joy and generosity.

S-a dedicat, cu o pasiune dus până la sacrificiu, producției semințelor de legume, într-o vreme în care piața de profil era apanjul bulgarilor, iar politicile economice coerente în materie de legumicultură lipseau cu desăvârsire. Anul 1934 va marca fundamental statutul acestei ramuri a agriculturii românești, deoarece prin munca și tenacitatea lui Aureliu I. Popescu și a Leliei Urdărianu, în zece ani, din dependența de importat, români ajung exportatori, de către ai unor soiuri calitativ superioare, posesori ai unui patrimoniu semincer legumic de invidiat, iar legumicultura ialomăeană ajunge curând etalon pentru întreaga țară.

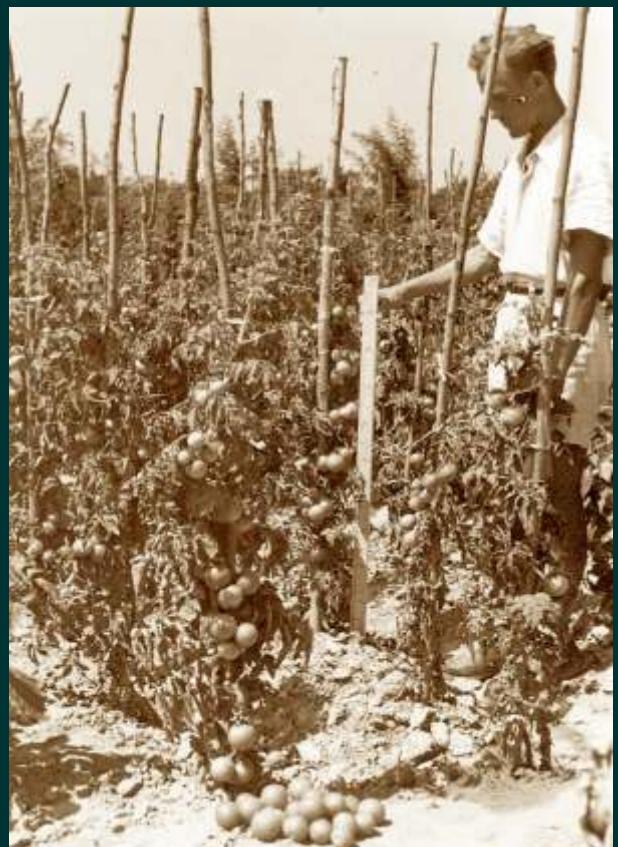

În anul 1935 ați sit pe cele 390 ha „un haos de soiuri nepotrivite” și „în majoritate corcite”. Nu s-a descurajat. A adus din străinătate semințe potrivite zonei, le-a încercat, le-a selectat inteligent și a felicitat, la un moment dat, putea declara cu mândrie: „am extras tot ce ochiul meu de grădină ați sit și mai productiv și mai gustos”.

Dar acesta a fost numai începutul. Pentru că moșia a fost progresiv înzestrată cu inventar agricol performant, achiziționat din Anglia, Franța, Germania, Ungaria (tractoare Lanz Bulldog, prototipare Wolf, batoze Stahl Lanz, germinatoare, vânturătoare, selectoare). Toate construcțiile (conacul, casele administrației, păstraria, porumbarul, grăjdurile, magazinile, remizele, atelierele, platforma de balizare) - ridicate pe 2.500 m.p. aveau fundație de beton și poduri pentru uscat semințele (pentru producerea a 80 de soiuri). Valoarea inventarului agricol era de zece ori mai mare decât valoarea proprietății.

Într-o perioadă în care România era dependentă de importul de semințe de legume, cu prețuri exagerate și de o calitate nicidecum bună, Aureliu Popescu a înțeles că trebuie să abordeze, vizionar, strategic și economic, nișele de piață ale vremurilor în care să trăiasă, trecând de la obișnuita cultură a cerealelor la domeniul legumic și floricol. Aureliu I. Popescu sesizează corect și oportun că „semințele de legume produse în țara noastră sunt cel puțin tot atât de bune, dacă nu superioare celor produse în rile din Apus și Bulgaria, de unde noi am importat în toate de-a lungul acestei semințe de legume necesare pentru acoperirea nostră mânăriilor, precum și pentru export. Clima noastră fiind foarte propice pentru producția acestor semințe, organizarea temeinică pentru producția și valorificarea la intern și export a acestor semințe este o problemă foarte importantă pentru economia noastră națională”.

Mai mult decât atât, deosebita pregătire profesională, experiența dobândită prin exercițiu practic și legăturile permanente cu ferme repute din străinătate, între care cea de la Vilmorin (Franța), au fost factorii care l-au făcut pe Aureliu Popescu să se situeze în avangarda modernizării exploatărilor agricole, deoarece el a conceput ferma-model de la Perie și într-un modul integrator, cu tehnologii nepoluante specifice agriculturii biologice. Aplicând în condiții optime formula zootehnicii - producție de cereale - producție de legume, el a organizat o producție în care ciclul și circuitul se închideau, unde „totul se transformă, nimic nu se aruncă”.

 He dedicated himself, with a passion that leaned to self sacrifice, to producing legumes, in a time were the market of those was exclusively dominated by the Bulgarians, and there wasn't any coherent public policy plans whatsoever in the field of cultivating legumes. The year 1934 will change fundamentally the status of this domain of Romanian agriculture, because, through the work and tenacity of Aureliu I. Popescu and Leliei Urdianu, over the course of ten years, the Romanians went from being dependent on imported seeds to exporting them, became the owners of type of legumes seeds patrimony which was envied, and the agriculture of Ialomița in leguminous field becomes soon a standard for the entire country. In the year of 1935, he found on the 39000 square meters a "chaos of unfitted species", which were "mostly base-born". He didn't lose his hope. He imported seeds that were fit for the area, tried them, cleverly selected them, in such a way that, at a certain point he was able to declare: "I brought up everything that my gardener eye found more productive and tasty."

But that was only the beginning. In time, the estate was progressively equipped with working agriculture equipment, bought from England, France, Germany, Hungary (Lanz Bulldog tractors, Wolf weeding machines, Stahl Lanz threshing machines, artificial germination tools, fanners, selecting devices). All the buildings (the manor, the administrative houses, the coops, the columbarium, the stables, the warehouses, the remise, the workshops, the manure platform) raised on a surface of 2500 square meters had concrete foundations and garrets to dry up the seeds (for production of 80 species). The value of the agriculture tools were ten times bigger then the value of the land!

In a time when Romania was dependent of imports of legume seeds, of doubtful quality and which were paid at high prices, Aureliu Popescu understood that he needed to tackle in a visionary, strategically and economical way the niches of market of the times he has lived in, and to radically change the structure of the agriculture on his estate, moving from the habit of growing cereals to the field of legume and flowers. Aureliu I. Popescu noticed, correctly the opportunity that "*the legume seeds which are produced in our country can be just as good or even better to the ones produced in the western countries and Hungary, from where we always imported those seeds of legume needed both for planting and for export. Since the climate of our country is very well suited for producing such seeds, the good organization of the production and capitalization of those seeds in imports and exports is a very important matter for our national economy*".

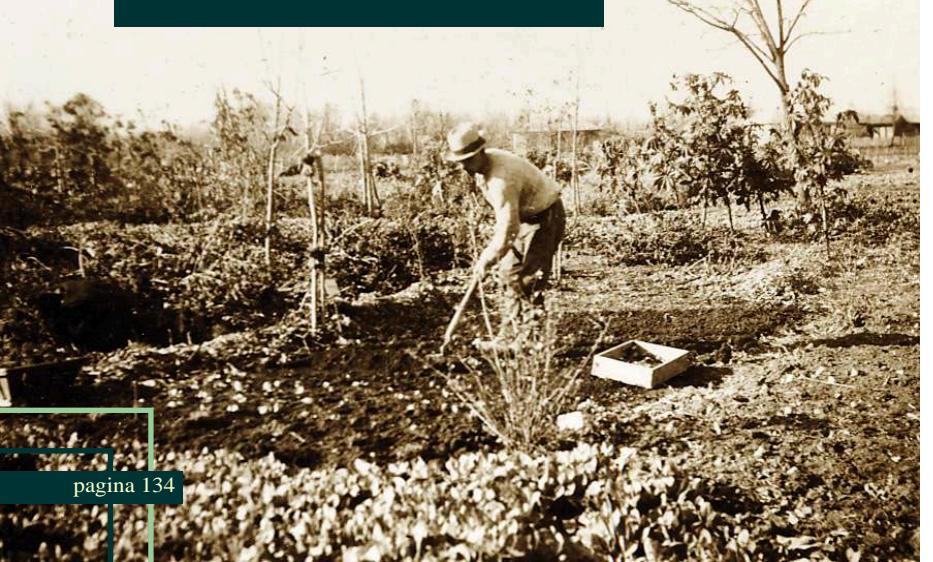

Besides, the exquisite professional qualification, the experience obtained through practice and the permanent connections to famous foreign farms, among which the one from Vilmorin (France), where the reasons which made Aureliu Popescu become the vanguard of modernizing the agriculture exploitations, because he conceived the model farm from Perieți in a holistic way, containing clean technologies characteristic for ecological agriculture. By applying in optimum conditions the formula animal husbandry – grains production – legume production, he organized a closed production cycle where "everything transforms fast, nothing is throw away".

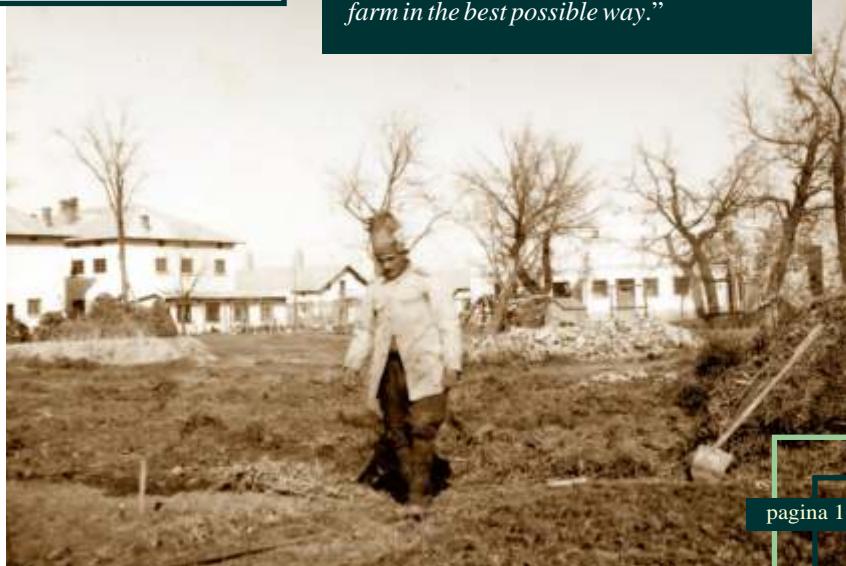
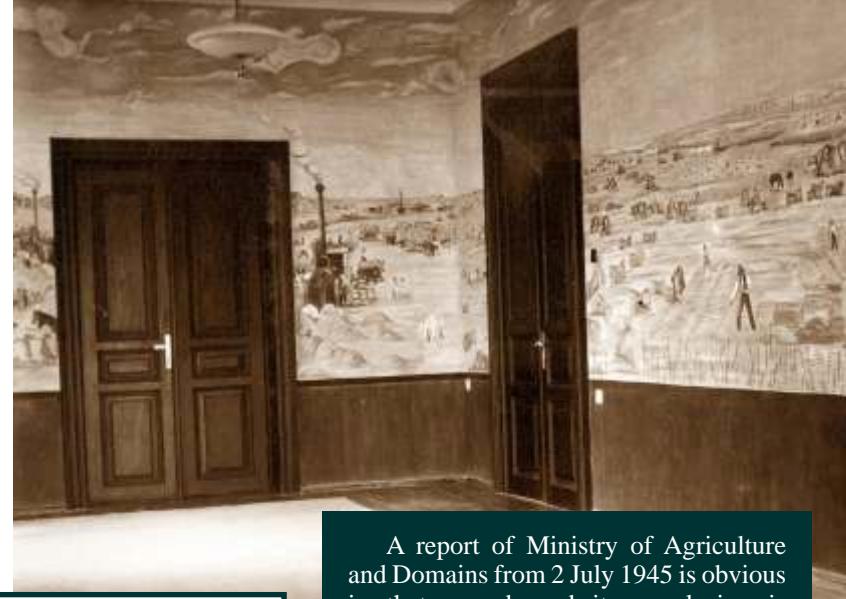
Un raport al Ministerului Agriculturii și Domeniilor din 2 iulie 1945 este relevant în acest sens, iar concluzia lui edificatoare: ferma era „*de factur european*”! În el se preciza că Ferma de la Perie și era organizată ca fermă cu circuit închis, în care „*cultura diferitelor plante și legume pentru sămânță, producerea plantelor-mumă (semincerilor) în gradina de legume*”, fiind după asolamentul de 4 ani de tip Norfolk, era corelată cu „*crescătoria model de porci și vaci de ras, care consumă toate de eurile fermei și îl valorifică la maximum, procurând împreună cu animalele de muncă – boi și cai – bălegarul necesar pentru confecționarea sănătăților și îngrădirea terenului, pentru grădiniere, constituie circuitul ideal în economia fermei (...).* Grajdurile spațioase, bine întreținute și aerisite, pot fi socotite, fără ezitate, ca model. Răile de hrana pentru diferite specii și categorii de animale, vite de muncă, vite de rentă, tineret, scroafe pentru afata etc. – prepararea hranei în condiții perfecte de igienă, mașini speciale pentru fișat uruiul și tocata furaje și instalări speciale pentru prestrăiat și preparat furajele și hrana concentrată – platforme de gunoi, cisterne de beton pentru colectarea urinei, pompe pentru scos urina din bazaine, saca pentru transportat și mai în special pentru împrietenirea urina, dovedesc spiritul de inițiativă și competența proprietarului, care a întrebat președintul total, până la cele mai mici amănunte, să folosească și valorifice toate produsele fermei în cele mai bune condiții”.

Să le spunem azi celor interesați (tineri fermieri, asociații agricole, patroni cu veleită în agricultură) că „la ferma model de la Perie și, cu un teren arabil format din patru tarlale înconjurate cu protecție de salcâmi, există, pe lângă agricultură și un vast parc de flori, că aici se cultivau la irigație 300 piersici, 200 pomi fructiferi diferiți, 500 fire de vie, că mai erau 30 stupi de albine, o crescătorie de iepuri de Angora, toate exploatațate de un personal select, că ruia și se asigurase o viață civilizată în mijlocul Bărăganului” (A.I. Popescu, Memorii, 1945, 14 aprilie). Pentru a întregi imaginea fermei model de la Perie și mai cităm din raportul Ministerului Agriculturii și Domeniilor spre luare aminte: „Locuința proprietarului, locuința personalului de administrație (...), ateliere de tot felul, magazine și depozite de cereale și semințe, produse și materiale de tot felul sunt (...) modele de construcții de factură europeană, care rar se pot întâlni altădată de bine concepute și asociate într-o singură fermă, nu numai la noi în țară ci și în diferite țări din Apus.”

Îndeplinind o funcție economică (vezi rezistența contra monopolului exterior al producătorilor de semințe și de legume), la ferma model de la Perie și – unică întreprindere complet utilizată pentru producerea, selecționarea, ameliorarea și cultivarea semințelor de legume, capabile să satisfacă mai multă jumătate din nevoile noastre – s-au elaborat studii și au fost promovate „experimente și culturi comparative vaste”, din toată lumea, împreună cu Institutul de Cercetări Agronomice al României.

 For those that are interested (young farmers, agrarian associations, entrepreneurs with agricultural attractions), let's tell that, "at the model farm of Perie i, with agrarian fields of 4 areas, surrounded by protective barriers of acacia, there was, besides agriculture, a huge garden of flowers, there were 300 peach trees which were irrigated, 200 different fruit bearing trees, and 500 grape vines. There were also 30 beehives, a place where Angora rabbits were raised, all harvested by a selected staff, which were insured a civilized life in the middle of B'r gan". (A.I. Popescu, *Memoirs*, 1945, April 14 Th). Let's also remember and think about another report from the Ministry of Agriculture and Domains, from which we'll take another quote, to add to the image of the model farm from Perie i: "the owners house, the houses of the administrative staff (...) all sorts of workshops, storage and warehouses for grains and seeds, products and all kind of materials are (...) models of buildings of European style, which can rarely be found in such a well conceived single farm, not only in our country but in all kinds of western countries."

A report of Ministry of Agriculture and Domains from 2 July 1945 is obvious in that regard, and its conclusion is enlightening: the farm was of "European parameters"! In the report it was said that the Farm from Perie i was organized in a close circuit, in which, the "cultivation of different plants and legume for their seeds, the production of the mother plants (the seed producers) in the legume garden", made in rotation in the Norfolk style, was correlated to "the model farm of pigs and cows of good breeds, which eaten up all the left over from the farm which were furthermore used and capitalized at maximum, by offering, together with the farm animals – horses and oxen - the manure needed for creating the hotbeds and the rational enriching of the land, for gardening, and that's the ideal cycle in the economy of the farm (...) The wide stables, well cared for and full of air, can be undoubtedly, conceived as a model. The ratios of food for different species and categories of animals, cattle for work, cattle for production, the youths, the female pigs ready to give birth, etc – the preparation of food in perfectly hygienic conditions, special equipment for grinding and cutting out the fodder and the concentrates – a garbage platform, tanks made of concrete for storing the urine, pumps for emptying the urine, barrels for transporting and machines for spreading the urine, prove the initiative spirit and competency of the owner, which was able to foresee every little detail, to use and capitalize all the products of the farm in the best possible way."

While achieving an important economical function (resisting toward the foreign monopoly of the producers of legume seeds), on the model farm of Perie i, the only enterprise fully equipped for production, selective improvement and cleaning up the legume seeds, able to satisfy more than half of the needs of the country – they initialized studies and promoted "experiments and large comparatives cultures" from all over the world, with the help of The Romanian Institute of Agrarian Studies.

Prosperitatea fermei până în anul 1945 a fost favorizată de o serie de factori: calitatea garantată a semințelor („eu mi-am făcut azi o clientelă care nu mă mai lasă în pace”, scrie Aurel Popescu încrezător); prețul modic (la 100 de pildă, sămânța bulgă reaște se vindea cu 6000 lei/kg, în vreme ce Perie îi oferă furnizau la 4000 lei/kg) și absența concurenței. Amintim că firma **Semina**, producătoare de semințe, înțelea să-i dă văbi, încetând activitatea la sfârșitul războiului, proprietarii fiind considerați colaboratori ai naționaliștilor.

Trebuie observat că în timpul războiului a existat o dezvoltare politică de stat privind crearea și susținerea grădinilor de zarzavat. Astfel, li s-au oferit locuitorilor loturi și semințe gratuit. În județul Ialomița funcționau deja în 1944, 316 grădini comunale, 560 irrigate și 1207 neirrigate. Dar și aici intervine omul de ținut care era Aureliu Popescu. El adresează un memorandum autorităților, cerând înzestrarea acestor grădini cu mașini, sporirea producției de răsaduri și supravegherea atentă a calității produselor. În turarea intermediarilor la distribuirea semințelor (prin crearea bursei respective), deschiderea de expoziții, demonstrații practice și reviste de popularizare erau tot atât de elemente recomandate de specialist pentru că grădinile să nu se transforme în pârloage; astfel „fiecare pune în fiecare loc ce vrea și ne pomenim cu... dovelci sămeni naivă printre porumb, într-un teren vecin cu... dovelcei”.

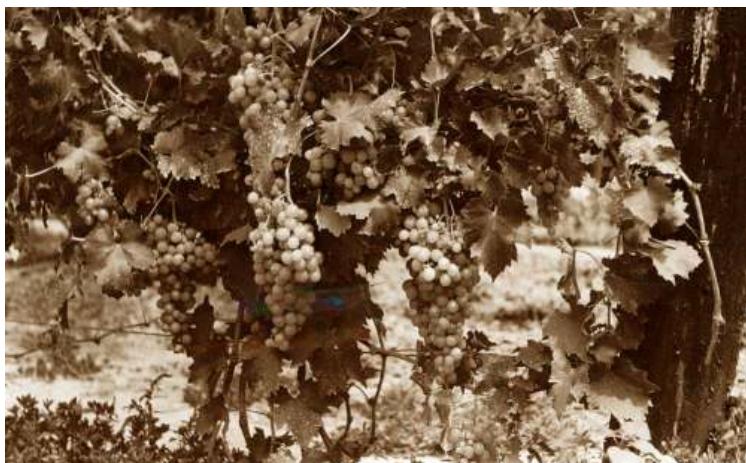
Ferma-model Perie și-a avut și un important caracter social, anual utilizând circa 100.000 zile de lucru, dând posibilitatea lucrătorilor din comunitățile învecinate să-și sească ocuparea în tot timpul anului. De exemplu, în anul 1946, lucra un contingent de circa 70 de angajați lunari, cu salarii de 40.000 – 80.000 lei, între înălțarea completă și care primeau lunar un sac de porumb sau de grâu. Nu s-a descurajat că „rănatul nu cunoaște munca delicată a semințelor” și s-a învățat pe lucrătorii să întărească culturile horticole, munca atentă și organizată, transformându-i în adevară grădini. Așa se face că într-o corespondență să așteptări cu nedisimulată mândrie: „Eu am azi la fermă doi ingineri selecționieri, un inginer mecanic care se ocupă de mașini, un grădinar eficient, un administrator, un eficient de culturi la câmp, grădiniști ajutori, grădiniști ordinari și sute de golani”. A adus 14 sămânțări, 10 pluguri și grape, o batoz pe care le-a vândut în rate rănitilor. Graiele și surșile întreprinse de el au dispărut pelagra. Când rănitii său dovediți au interesat să-și lucreze pe măntul, a arătat o suprafață de 200 ha de la ei, le-a arătat izlazul comunal pentru a-i îmbunătății fertilitatea și le-a treierat grânele.

Tot pentru oamenii locurilor a întemeiat și înzestrat cu toate cele necesare un centru cultural, despre care, în celebră lucrare „60 de sate românești”, editată de Institutul de ținut și Sociale al României în anul 1943, se spunea că „pe lângă preocupările de ridicare economică a satelor, dezvoltarea activității culturale nu se întâlnește altăurea. Conducătorii trebuie să poarte numele, un intelectual înzestrat cu o frumoasă cultură occidentală, cu o reală înlegere a nevoilor rănitilor, și minul contribuie la ridicarea lor sufletească”.

A construit un dispensar comunal, șosele, podele, fântâni și altele, toate constituindu-se într-un efort aproape singular de emancipare a locuitorilor în care nu se născuse, dar de care se atașase atât de mult.

Borna istorie de la 23 august 1944 a marcat decisiv evoluția și condiția fermei de la Perie și, dar și a întemeitorului ei, Aureliu I. Popescu, acesta având să întindure umilină după umilinare și întâmplări dramatice. Ferma cu valoare de unicat de la Perie a fost devalizată după 23 august 1944 de soldați ai armatei roșii, ajutați de un păcate, de săteni, pagubele în vehicule, animale, cereale, obiecte de gospodărie cifrându-se la 46.470.000 lei.

UK The prosperity of the farm until 1945 was helped by several circumstances: the guaranteed quality of the seeds ("I have, today a customer base that won't leave me alone", write Aurel Popescu, on an optimist tone); the very low prices (for instance, the onion seeds from Bulgarians were sold for 6000 lei/kg, while in Perie i were selling for only 4000 lei/kg) and the fact that they had no competition. We must point out that the **Semina** incorporation, which produced seeds, and was managed by Saxons and Swabs ceased the activity at the end of the war, since their owners were considered to be collaborationist of the Nazis.

We also must point out that, during the war, there was a whole public policy aimed toward starting up and maintaining legume gardens. The people were offered free fields and seeds. In 1944, in Ialomi a there were a large number of community gardens, 560 irrigated and 1207 not. But the scientist Aureliu Popescu got involved in that as well. He sent the authorities a memo, asking for those gardens to be endowed with farm equipment, for the enlargement of sapling production and the careful check on the quality of the products. The specialist also recommended, in order to stop the gardens from turning into uncultivated fields, the elimination of the intermediate firms (by opening a stock exchange on that domain), the opening of public classes, practical demonstrations and popularization magazines; otherwise, „everybody will put everywhere whatever he wants and we'll end up having ... pumpkins planted between corn plants in the proximity of a field planted with... vegetable marrow.”

The model farm from Perie i also had a very important social role, by utilizing each year around 100.000 days of work, therefore permitting the habitants of the neighbor villages to find a place to work all year long. For instance, during the year of 1946, a lot of 70 people were employed monthly, having paychecks of 40 000 – 80 000 lei, house and meals offered free, and receiving monthly a sack of corn or wheat. He didn't let himself be discouraged by the fact that "the peasant does not know the delicate work of seeds" and taught his workers the mysteries of horticulture, to work in an organized and careful fashion, thus transforming them into real gardeners. That's the reason why in one of his letters he wrote with obvious pride: "Today, I have at my farm two agrarian selection engineers, one mechanical engineer who is in charge of the equipment, a chief gardener, an administrator, a chief on the field cultures, apprentice gardeners, regular gardeners, made from one hundred scamps." He brought in 100 seeders, 10 ploughs and harrows, and one threshing machine that he leased to the peasants. The pellagra was eliminated by the measures he took. When the peasants proved not interested in working their own land he leased 20000 square meters from them and ploughed theirs common in order to make it more fertile, and threshed their grains.

For the people of the area he also created and endowed a cultural institution, which described in the famous work "60 Romanian villages", published in 1943 by Romanian Social Sciences Institute. "Besides the permanent preoccupations toward the improvement of the economical status of the peasants, also had a cultural activity that you can not find in other places. The cultural institution, that has the name of the one that manage it, an intellectual of an exquisite European culture, and a real understanding of the needs of the peasants, contributes to their spiritual elevation". He build up a community medical unit, roads, footbridges, fountains, and other such things that united in an almost unique effort of emancipation of the places he was not born in but of which he was so fond.

Aureliu I. Popescu n-a disperat și a continuat să lupte, împotriva timpului între refacerea fermei și încercarea disperată de a convinge noile autorități că ferma nu aparține „moilor fasciți”, „criminalilor de război” care „exploata sărăcii forță de muncă a ranilor”.

Ca membru în Consiliul superior al economiei naționale (între 1945 și 1947), președinte al Sindicatului producătorilor de legume, al Asociației producătorilor și amelioratorilor de legume și flori, președinte al Societății de horticultură din România, Aureliu Popescu i-a putut impune vremelnic voia lui, ajutat și de susinerea unor personaliști și ale tinerilor agricoli. A să se face că la 22 octombrie 1945, ferma Perie este recunoscută ca **fermă model**, cu o suprafață de 150 ha (surplusul peste 50 ha impus de noua lege agrară devenind rezervă de stat), pentru că în anul 1947 se intărește în categoria **stația jumătății de ameliorare**. E vremea când producătorii și productivitatea fermei ating cotele exceptiionale, când se obținează ameliorarea calității legumelor în România și au fost realizate soiuri de tip **elite**, iar cantitatea de semințe și de legume produse la Perie era în primul rând aprovisionarea întreprinderilor agricole de stat, precum și producătorii particulari. Semnificative din acest punct de vedere sunt prevederile din *Certificatul eliberat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor/ Direcția șefă a Viticulturii și Horticulturii* pentru ferma de la Perie și, unde se arată că „produsele cele mai mari de semințe și de legume din cele mai selecționate care au fost distribuite în cea mai mare parte și tenilor prin Camerele de Agricultură la prețuri moderate și au corespuns pe de-a-neregul soiurilor, contribuind prin aceasta la aprovisionarea răiilor cu semințe de legume (...), scutind arătările în aceste ani de importul din afară”.

Zbaterea și efortul său supraviețuiesc vor primi o grea lovitură la 2 martie 1949, când ferma Perie este naționalizată, pentru că trebuie să rămână sub puterea economică și politică a moilor ierimii.

La 10 martie 1949 (pe strada în arhiva Muzeului Național de la Agricultură Slobozia procesul verbal redactat într-un agramatism jenant) pentru „desvârșirea Reformei Agrare” se va trece și la „*luarea în primire a bunurilor fostei proprietăți Ferma Model Perie*.”

Reînsemnată din categoria „**inventar mort**” terenuri însumând 236,14 ha și, la punctele 2, 3, 4 din procesul verbal amintit, un număr de 101 articole, dacă articolele se pot numi, tractoare Lanz, pluguri tractor Rud Sack, pluguri cu tracțiune animală, boroane Rud Sack, împreună cu tietoare de îngrășăminte, semințe de porți cu tracțiune animală Melichar, secerătoare legători I.H.C., cositoare I.H.C., batoze cereale Hofner și Stahl Lanz, selectoare Hofner și Petkus, motoare Ganz, Robot, Rieger sau Sidiling, camioane etc. Simplă enumerare a terenurilor și construcțiilor de folosință, a utilajelor și firmelor produse exprimă gradul de înzestrare tehnică la care s-a ajuns la Perie și, într-un timp record, prin muncă, inteligență și spirit gospodăresc.

Procesul verbal din 10 martie 1949 consimnează la categoria „inventar viu” un număr de 538 animale și păsări (căi, boi de prăsil și rentă, porci, oi, colonii de animale, etc.). Valoarea totală a bunurilor „*luate în primire*” se ridică la valoarea din anul 1949, la 49.530.394 lei. Aureliu I. Popescu nu a fost iertat niciunul car de crăciune, ceaune, saltele de păie sau fețe de pernă!

O clipă, și Tânărul Perie îl a crezut că poate pleda, argumenta, dovedi cu fapte că „preocuparea primordială a fost experimentală și nu exploatarea moilor ieremii”. El explică patetic într-un memoriu din acea vreme că i-a dobândit capitalul numărul „trudă a ranilor”, ci din vinderea colecției de mărci postale românești, că și din cășigul realizat în universitatea și instituțiile americane și engleze. Apoi cinci hectare din proprietate fuseseră măritate și, luând pilda din Olanda, le amenajase și, prin urmare, „aceste terenuri au fost create, nu găsite să aibă de la natură”. Dar totul a fost zadarnic!

Ce a urmat la ferma Perie este după naționalizare, demonstrat, într-o dată, și ecoul unui sistem în care dezinteresul, demagogia, lipsa motivării și a spiritului gospodăresc au săpat adânc și ireversibil.

De întărită într-o lume ce se prezinta în jurul lui, Aureliu Popescu continua, ajutat în special de fiica sa vitregă, inginer agronom Ileana Stoianovici, să facă planuri, să scrie memorii și întâmpinări despre importanța producerii și valorificării semințelor de calitate și prețuri de trundere lor pe piața internațională, despre necesitatea soiurilor extratimpurii ori ultratârzii și elaborarea unui Tratat pentru producătorii și ameliorarea semințelor, despre subvenționarea revistei de horticultură, întemeierea unor comunități pentru ucenicii și dinari și altele. Spera chiar să extindă activitatea de producție a semințelor, propunându-i, în anul 1947, lui T. Dumitrescu să înființeze o fermă de semințe de legume în Banat, la Calacea-Lovrin, spunând: „*ce-mi trebuie în primul rând este specialistul; fac acolo unde găsești oamenii*”, dar fiind sătul să nu facă „afaceri proaste”, în condițiile de instabilitate monetară și a vremii, pentru că „*azi dacă am investi zece milioane, la anul săcru culegem roadele pot valora o gâscă!*”.

His struggle and his super-human efforts received a tough hit on 2 March 1949, when the farm of Perie i was nationalized, in order to "break the economical and political power of the landowners".

On 10 March 1949 (we keep the record, written in an embarrassing poor grammar, in our archives, at the National Museum of Agriculture) in order to „complete the Agrarian Reforms” they'll proceed to "take the inventory of the former propriety, the Model Farm of Perie i".

We'll mention, in the category of **inanimate inventory** estates that add up to 236140 square meters, and in that record, at paragraph 2,3,4 a number of 101 goods, if goods is the proper name for: Lanz tractors, Rud Sack ploughs, ploughs with animal traction, harrows Rud Sack, fertilizer spreaders, animal traction seeders Melichar, reapers that tied up I.H.C., scythe machines I.H.C., grain threshing machines Hoffner and Stahl Lanz, selection machines Hofner and Petkus, Ganz, Robot, Rieger or Sidiling engines, trucks, and so on. The mere record of the lands and the constructions, of the machines and theirs trademarks proves the advanced degree of technical endowment that was reached in a very short time at Perie i, through work, intelligence and thrift.

According to the record from 10 March 1949, the animal inventory added up 538 animals and birds (horses, breeding oxen, and oxen that leased, pigs, sheep, flocks of animals, etc). The summed up value of the goods that were "took away", is, in the year of 1947, of 49.530.394 lei. Aureliu I. Popescu was forced to give even his pots, cast-iron kettle, straw made mattresses or pillow sheet!

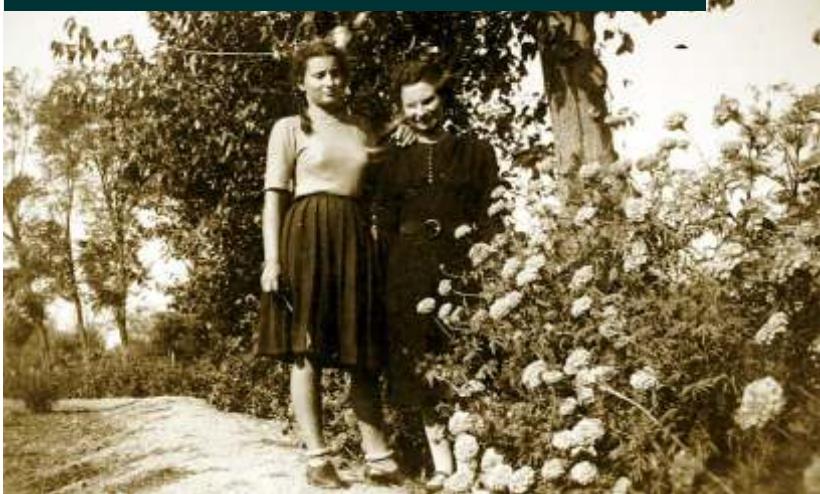
For a short time, the owner of Perie i thought that he could plead, argue and prove based on facts that "his main goal was the scientific experiment not the land owner exploitation." He explained, in a sympathetic appeal written in that period of time that he didn't collect his capital from the work of the peasants but from selling his collection of Romanian postal stamps, and from the earnings received in the institutions and universities from England and USA. Also, 500 square meters from the estate were formally a swamp and he made them fertile land, by the Dutch example, and therefore those lands were "created by him not by the nature". But everything was in vain.

What happened at Perie i after the nationalization proves once again the complete failure of a system which was irreversibly eroded by the demagogic and the lack of care, motivation and thrift.

 The historical milestone of 23 August 1945 influenced decisively the state and the evolution of both the Perie i farm and his founder, Aureliu I. Popescu, this last one being forced to bear one humility after another and dramatic events. The unique farm from Perie i was robbed after 23 August 1945 by the soldiers of the red army, with the help of the peasants, unfortunately. The lost cars, animals, grains, and household goods were estimated at 46.470.000 lei.

Aureliu I. Popescu did not get discouraged, and carried on the fight, sharing his time between rebuilding the farm and the struggle to convince the new authorities that the farm never belonged to the "Nazi landowners", the "war criminals" that "mercilessly exploited the work of the peasants".

Since he was a member in the superior Council of national economy (between 1945 and 1947), president of the legume producers trade-union, and of the flowers and legume improver and producer Association, president of Romanian horticulture Society , Aureliu Popescu was able to impose his will for a while, with the help of some other personalities of the agrarian sciences. That's the reason why, at October 22 1945, the farm from Perie i was declared a **model farm**, with an area of 15000 square meters (the rest of 5000 square meters that were took due to the new agrarian laws was transformed into state reserves), and in the year 1947 was declared **quality improvement farm**. Those were the times when the production and productivity of the farm reach exquisite highs, when in Romania the quality of the legume was improved, and top notched species were created, and Perie i produced an amount of seeds which was enough to furnish all the governmental agrarian enterprises and also the particular producers. Very meaningful in that regard are the stipulations from the *Certificate released by The Ministry of Agriculture and Domains/ The Horticulture and Viticulture Department* for the Perie i farm, where it is wrote that :*"The biggest productions of best selected legume seeds which were distributed in their majority to the peasants, at medium prices through the agricultural departments were entirely up to the standards, and therefor contributed to providing the country with legume seeds (...) permitting the country not to import them".*

Although he was living in a world that was falling apart all around him, Aurelian Popescu, with the help of his daughter, the agrarian engineer Ileana Stoianovici, carried on the planning, the writing of grievances and appeals relating to the importance of producing and capitalization of quality seeds and theirs exports, and about the need for very early or very late species, about the need to elaborate a treaty about the production and improvement of the seeds, about the subvention of a horticulture magazine, the foundation of hostels for the gardener apprentices and so on. He was even hoping to extend the activity of seed production, and proposed to T. Dumitrescu, in 1947, to start up a farm for legume seeds in Banat, at Calacea-Lovrin, by saying: "*What I need first of all is the specialist; I'll do it where I'll find the people,*" but being also careful not to start "bad deals" due to the monetary instability of the times, because "*if we'd invest today 10 millions, next year, when we reap the harvest it might not worth more than a goose's price!*"

Aureliu Popescu, „de ocupa ie gr dinar”, avea și fiie condamnat în 1949 pentru „crim de război”. După cinci ani de canal, au urmat alii cinci de rătăcire pe antiere, ca zugrav sau muncitor necalificat. El iștăiu în continuare pentru „uneltire contra ordinii sociale”, și a fost rearestat în 1959, confiscându-i-se și puințile și măriile săsești.

Marele înzestratul specialist trebuie să fie răsuflat amăr când, la puțin în timp după ce a fost eliberat din penitenciarul din Botoșani, prin „grăjier”, a fost solicitat să traducă în limba engleză documentația celui de-al VIII-lea congres de știință a solului....

Dar recunoașterea calităților omului de știință a fost trecută toare, conjuncturală și în fond o simplă batjocură fiindcă peste un an este somat să predea aurul de inut, iar în 1966 este arestat pentru banii ce îl arăta trimis în străinătate.

Nefindurarea autoritarilor comuniști în urmărit și după moarte, survenită în 1967, deoarece, până la vîrstă de 80 ani, soția lui a plătit despăgubirile pretinse de Banca Națională a României!

Ileana Stoianovici

Am încercat prin această succintă prezentare să intră și în atmosfera Fermei Model de la Perie și să vă determinăm să ne fiți oaspeți atât la Ferma de la Perie și, aflat acum în plin proces de restaurare, cât și la Muzeul Național al Agriculturii din Slobozia, care este beneficiarul unui extraordinar fond documentar, donat cu generozitate de doamna Ileana Stoianovici (n. 21 mai 1925) destoinică inginer agronom, fiica Leliei Urdărianu (soția lui Aureliu I. Popescu). Documentele au fost donate, în 1994, Muzeului Național al Agriculturii și se regăsesc în Fondul Stoianovici al muzeului – în total 6 000 de piese, reprezentând **arhivă istorică și memorială**, art plastică (pictură și grafică), artizanat, podoabe, obiecte de uz casnic și personal, publicații, discuri, piese de mobilier și altele.

În primăvara anului 2005, **Muzeul Național al Agriculturii** Slobozia a intrat, prin donație, în posesia călăritorilor

foste Ferme Model de la Perie și „cea mai mare fermă producătoare de semințe de legume și flori din Europa de Răsărit” (1935-1949). Monument de istorie agricolă, înscris la poziția 23 B 115 pe Lista Patrimoniului Cultural Național și la poziția IL-II-a-B-14153 pe Lista Monumentelor Istorice ale Județului Ialomița, Ferma Model Perie încorporează o suprafață de 5,4 hectare și 18 călăritorii (conac, magazii, grăjduri, căldărie P+1/zilieri, turn de apă etc.) și constituie una dintre prioritățile muzeului, scopul pe care noi l-am propus fiind de reabilitare, menținere și valorificare - personalizare a călăritorilor și terenului aferent (culturi agricole și alei pietonale, parcuri).

Fără să curiozizați, adresăm-vă încă o dată! – și din acest coloană pagină, Doamnei Ileana Stoianovici, recunoscându-nă mereu și respectul!

 The "gardener" Aureliu Popescu would be condemned in 1949 for "war crimes". After 5 years of digging at the canal, other 5 years he wandered in constructions, employed as painter or unqualified worker. Hunted again for "machinations against the social order" he's arrested again in 1959, and even the little possessions that he still had were confiscated.

He must have found ironic the fact that, the great and endowed specialist was solicited, shortly after being released from the prison from Botoani, by receiving a "pardon", to translate in English the documents of the VIII Congress of earth sciences....

But the acknowledgment of the qualities of the scientist was transitory, conjectural, and all in all just a derision, since in the next year he's summoned to give the gold he owned, and in 1966 he's arrested for allegedly sending money outside the country.

Not even after his death, in 1967 was he left in peace by the communist authorities, since his wife had to pay until the age of 80 years the damages that the Romanian National Bank required from her!

Through this short presentation we have tried to let you enter the atmosphere of the Model Farm of Perie i, and convince you to be our guests both at the Farm of Perie i, which is now in a process of full restoration, and the National Museum of Agriculture from Slobozia, which is the beneficiary of a generous donation of documents of extraordinary value, donation made by Ileana Stoianovici (born in may 21 1925), exquisite agrarian engineer, daughter of Lelie Urdrianu (the wife of Aureliu I. Popescu). The documents, which were donated in 1994 to the National Museum of Agriculture, are in the Stoianovici fund of the museum – adding up to a number of 6000 pieces which represent historical and memorial archive, plastic arts (pictures and graphics), handicrafts, finery, personal and domestic objects, publications, disks, furniture objects, and so on.

In the spring of the year 2005, The National Museum of Agriculture, Slobozia, was donated the building of the former

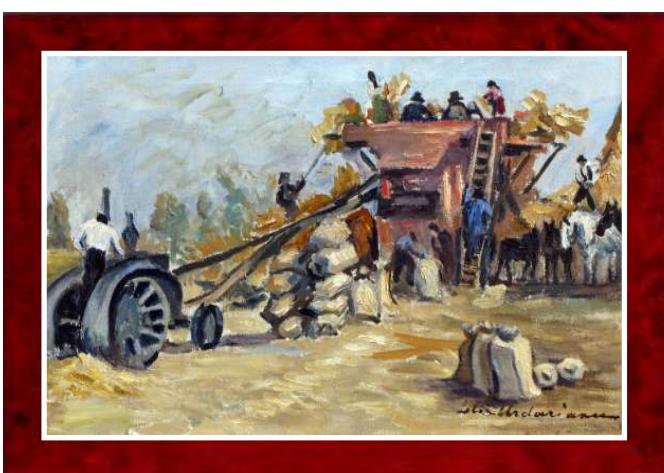
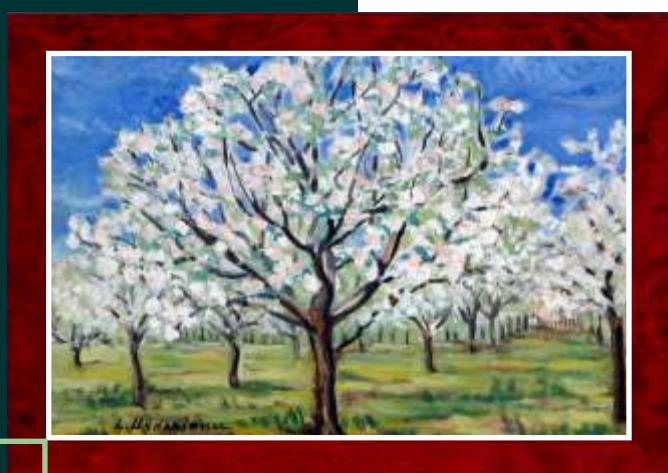
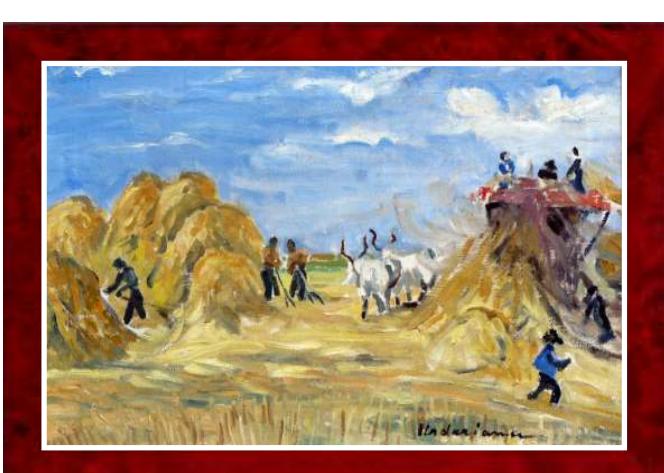
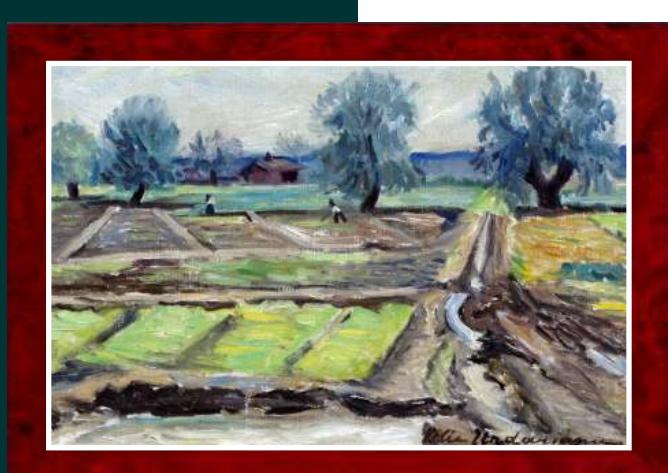
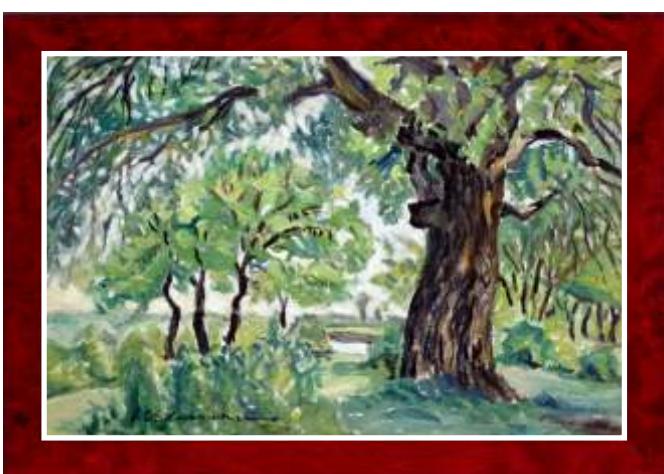
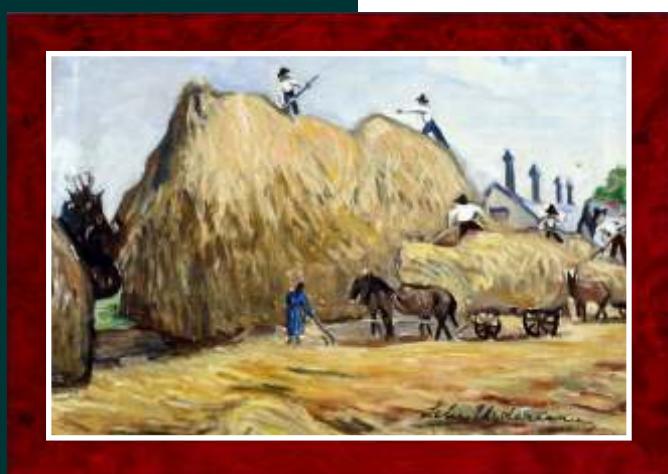
Model Farm of Perie i, „the biggest farm that produced legume and flowers seeds in the eastern Europe” (1935-1949). The Model Farm of Perie i, which is a monument of agrarian history, placed on the 23 B 115 position on the list of National Cultural Patrimony, and on the IL-II-a-B-14153 position on the list of Historical Monuments of Ialomi a region, has an area of 540 square meters and 18 buildings (mansion, warehouses, stables, the P+1 building for daily workers, water tower, and so on) and constitute one of the priorities of the museum, with the assumed goal of rehabilitate, maintaining and capitalizing-personalizing the buildings and the afferent estate (agriculture lands, streets for walking, park).

Without false modesty we address again, from the corner of this page, our eternal gratitude to lady Ileana Stoianovici.

Lelia Urdrianu

Ferma Model Perie i

fascinația culorilor

Lelia Urdrianu

The Model Farm „Perie i“

color fascination

